

SIEVIETE AR BĒRNU
(viencēliens)

1. AINA

KARALIENE UN 1.GALMADĀMA.

Karaliene. Politika, mana mīlā, nav tik vienkārša lieta, kā tu varbūt iedomājies...

1.Galmadāma. Es neiedomājos, majestāte...

Karaliene. Aizveries – es tagad runāju!

1.Galmadāma. Protams, majestāte...

Karaliene. Valsts pārvaldīšana – tas ir smags un nepateicīgs darbs...

1.Galmadāma. Es saprotu, majestāte...

Karaliene. Aizveries – neko tu nesaproti!

1.Galmadāma. Protams, majestāte...

Karaliene. Kāpēc tu mani visu laiku pārtrauc?

1.Galmadāma. Es nezinu, majestāte...

Karaliene. Tad klusē!

1.Galmadāma. Protams, majestāte...

Karaliene. Pie kā es paliku?

2.Galmadāma (ienāk). Majestāte! Jūs vēlas satikt kāda sieviete ar bērnu!

Karaliene. Kas viņa ir?

2.Galmadāma. Tāpat vien – no tautas.

Karaliene. Nu, lūk – ņemsim, piemēram, šo problēmu – katra sieviete ar bērnu iedomājas, ka viņa ir tauta! Kas atliek karalienei? Jāuzklausā...

2.GALMADĀMA IEVED SIEVIETI AR BĒRNU.

Karaliene. Tad šī ir tā sieviete?

Sieviete. Jā, es esmu tā sieviete...

Karaliene. Un tas ir tas bērns?

Bērns. Jā – es esmu tas bērns...

Karaliene. Vai, kāds mīļš puisītis!...

Sieviete. Viņš ir ļoti izbadējies, jūsu majestāte...

Karaliene. Ak tā?...

Sieviete. Nu – parādi karalienei, cik ļoti tu esi izbadējies!

Bērns. Žē ne mānž pa si žūr!... Žē ne mānž pa si žūr!... Žē ne mānž pa si žūr!...

Karaliene. Vai tas ir bada ārprāts?

1.Galmadāma. Nē, tā ir franču valoda, jūsu majestāte.

Karaliene. Nemaz nezināju, ka franču valoda tik ļoti atgādina bada ārprātu!

2.Galmadāma. Bērns apgalvo, ka sešas dienas neesot ēdis.

Karaliene. Tātad tu arī proti franciski?

2.Galmadāma. A huliš!

Karaliene. Un tas arī bija franciski?

1.Galmadāma. Tikpat kā.

Karaliene. Jā – ja es sešas dienas nebūtu ēdusi, tad skaidrs, ka arī sāktu runāt franciski. Un ko jūs gribat no manis, labo sieviņ?

Sieviete. Kaut ko ēdamu.

Karaliene. Bet es taču neesmu pavārs!

Sieviete. Muļķīgi...

Bērns. Ļoti muļķīgi...

Karaliene. Neuzdrošinos iebilst. Ja jūs neapmierinātu valsts iekārta... vai manu galmadāmu uzvedība... tad būtu jēga griezties pie manis... Bet, ja jūs tik vien gribat kā ēst... tad – pardonē mua!

Sieviete. Kas cits atliek – pardonējam!

Bērns. Pardonējam... (Prom ar māti.)

Karaliene. Nu, kā?

Galmadāmas. Spoži, jūsu majestāte!

Karaliene. Bet tagad mums laiks pārgērbties!

2.AINA

PREZIDENTS, SPĪKERS UN PREMĶERMINISTRS.

Prezidents. Kungi! Emancipācijas process tuvojas noslēgumam! Bet tas nemaz nav tik vienkārši, kā jūs varbūt iedomājaties...

Pārējie. Mēs nemaz necenšamies iedomāties!

Prezidents. Aizverieties – es tagad runāju!

Pārējie. Dzirdam! Neesam kurli!

Prezidents. Bet kāpēc jūs runājat kori?

Pārējie. Nevis kori, bet duetā!

Prezidents. Kungi! Mēs taču vienojamies par demokrātiju! Demokrātija ir koris, nevis duets!

Spīkers. Trio!

Prezidents. Es palūgšu bez muļķīgām asprātībām! Jūs kavējat emancipācijas procesu! Demokrātija bez emancipācijas ir absurds! Vispirms mums jātiek vaļā no liekajām krūtīm!

Premjerministrs. Bet man ir īstās krūtis!

Prezidents. Lūk, lūk – un tieši tās ir liekas!

Spīkers. Turklāt man vēl kaut kā pietrūkst!

Prezidents. Visiem mums kaut kā pietrūkst. Toties mums netrūkst labās gribas.

DZIEDĀDAMI REVOLUCIONĀRAS DZIESMAS, UZNĀK SIEVIETE UN BĒRNS.

Prezidents. Kas tad te notiek?

Sieviete un Bērns. Revolūcija, kungi! (Turpina dziedāt.)

Prezidents. Šķiet, ka šī ir dziesmotā revolūcija – tad nav tik bīstami. (Kad Sieviete un Bērns aplukuši.) Nu? Kas tad notika? Uzdziediet vēl kaut ko!

Sieviete. Nav spēka...

Prezidents. Lūk, parasti revolūcijas beidzas tieši šādi!

Sieviete. Mans bērns ir ļoti izsalcis...

Bērns. Že ne mānž pa si žūr!...

Prezidents. Ļoti aizkustinoši. Bambanku gribi?

Bērns. Gribu...

Sieviete. Viņš nedrīkst ēst bambankas! Viņam no tām metas pumpas!

Prezidents. Jā – pret pumpām demokrātija ir bezspēcīga...

Sieviete. Kur jūs te redzat demokrātiju?

Prezidents. Un kur jūs te redzat pumpas?

Sieviete (Bērnām). Parādi viņiem dibenu – vēl aizvakar tur bija četras pumpas!

Prezidents. Mēs paši varam jums dibenus parādīt! Bet ne jau tur ir demokrātija būtība!

Sieviete. Tad tu rādīsi viņiem to dibenu vai nerādīsi?!

Bērns. Nerādīšu! Man kauns...

Sieviete. Labi... Tad rādiet jūs savējos!

Spīkers un Premjerministrs. Nerādīsim! Mums arī kauns!

Prezidents. Šo parādību sauc par kaunīgo demokrātiju. Tās pretstats ir nekaunīgā demokrātija. (Spiež rokas Sievietei un Bērnām.) Apsveicu! Jūsu revolūcija ir uzvarējusi! Valstī valda demokrātija!. Varat mierīgi izklīst pa mājām un gatavoties vēlēšanām!

Sieviete. Bet mēs gribam ēst!

Bērns. Že ne mānž pa si žūr!

Prezidents. Pagaidiet! Pacietieties! Lūk – premjerministrs! Lūk, parlamenta spīkers! Viņu pienākums ir rūpēties, lai valdība un parlaments būtu paēduši! Bet, kad valdība un parlaments būs paēduši – tā nekavējoties sāks domāt par to, kā pabarot jūs! Jūs taču saprotat, ka izsalcis demokrāts nespēj domāt ne par ko citu kā tikai par ēšanu!

Sieviete. Tas ir vienīgais... ko mēs šai stāvoklī... vēl spējam saprast...

Prezidents. Un jūs vēl turklāt esat stāvoklī?

Sieviete. Jā... no bada...

Bērns. Že ne mānž pa si žūr!

Prezidents. Šķiet, ka demogrāfiskās problēmas atrisinās pašas no sevis. Ejiet mājās un labi audziniet savus bērnus! Tas ir mātes pienākums.

Premjerministrs un Spīkers (dzied). Māt, atkal logā zvaigznes kvēlo...

SIEVIETE UN BĒRNS PROM.

Premjerministrs un Spīkers. Že ne mānž pa si žūr!

Prezidents. Es jums iemanžēšu sižūrā! Marš pārgērbties!

DIKTATORS, ADMIRĀLIS, IEKŠLIETU MINISTRS.

Diktators. Daiļās dāmas!

Admirālis. Kas tad mēs galu galā esam – vīrieši vai sievietes?

Iekšlietu Ministrs. Es cerēju, ka emancipācijas process ir jau noslēdzies!

Diktators. Pilnīgi pareizi! Bet, vienam procesam noslēdzoties, nekavējoties sākas nākamais process. Emancipācija ir uzvarējusi, sākusies masveida feminizācija!

UZDRĀŽAS MASKOTI UN APBRUŅOTI SIEVIETE UN BĒRNS.

Abi. Fak jū!

Diktators. Ko tas nozīmē?

Sieviete. Tā ir sazvērestība! Mums tā jūsu demokrātija ir līdz kaklam! Mēs gribam ēst!

Mēs esam noilgojušies pēc diktatora, kurš mūs pabarotu!

Diktators. Ā – jūs tātad esat noilgojušies pēc mātes?

Bērns. O, mama mia!!! (Metas Sieviete ap kaklu.) Dāling!

Admirālis un Iekšlietu Ministrs. Maķ!

Diktators. Es nesaprotu, kāpēc jums diktatūra katrā ziņā saistās ar Krieviju?

Admirālis un Iekšlietu Ministrs. Drang nah osten!

Diktators. Es nesaprotu, kas te tagad notiek.

Admirālis. Mācāties svešvalodas!

Iekšlietu Ministrs. Gribam papildināties ārzemēs!

Bērns. Že ne mānž pa si žūr! Že ne mānž pa si žūr! Pabaro mūs, diktatūr!

Sieviete. Dzirdat? Ar bērna muti runā ēstgriba!

Diktators. Bērnu mēs pabarosim. Flotē! (Norāda uz Admirāli, kurš salutē.) Un Iekšlietu ministrijas struktūrās! (Norāda uz Iekšlietu Ministru, kurš uzvelk melnas brilles.) Mātei dosim iespēju nopelnīt ar godīgu darbu. Varam piedāvāt – sliežu ceļu remontu, tranšeju rakšanu un ievainoto iznešanu no kaujaslauka.

Sieviete. Es dodu priekšroku prostitūcijai.

Diktators. Banāli.

Sieviete. Bet es neko citu nespēju izdomāt!

Diktators. Tā ir cilvēces traģēdija – svaigu ideju trūkums. Atliek vienīgi nelielas cerības uz nākamajām paaudzēm.

Bērns. Es zinu! Es mācīšos! Es ģenerēšu jaunas idejas!

Diktators. Ģenerē! Mēs noejam no skatuves! (Prom ar Co.)

Bērns. Māmiņ! Ko nu?

Sieviete. Nu i dimbā, puisīt...

Bērns. Že ne mānž pa si žūr!

Sieviete. A es tev ko varu līdzēt?